

Heimskringla.

VIII. ÁR.

WINNIPEG, MAN., 22. DESEMBER 1894.

NR. 51.

WINNIPEG Business College.

Verið viðhúð að nota ykkur kveldskólann, sem haldinn verður í sambandi við Winnipeg Business College og Shorthand-skólann, 482 Main-Str. Þar verður kennt, þeim sem vilja ensku-lesur, réttitun, málfræði, reikningur og skript. — Skólinn byrjar snemma í Növenber.

Viðvikjandi kennaskilmálmum snúid ykkur bréðga eða munnlega til kennaranna.

C. A. Fleming & Co.

FRÉTTIR.

DAGBÓK.

LAUGARDAG, 15. DES.

Það er ákvæðið, að lík Sir John Thompsons verði ekki flutt til Ottawa, eins og fyrst var tekið. Herakipid "Blenheim", sem fluttur var yfir hafði, lendir í Halifax og þar fer jarðarferin fram. Sir John dó bláfátækur og hefur nú sambandsstjórnin gert uppástungu þess ennis, að almenningur skjóti fé saman og stofni minningarsjóð ekkju hans og börnum til afnota. Hefur uppástunga þessi fengið ágætir undirtektir hvervetna og er þegar burtu að safna. Á fyrsta deginum til dæmis komu saman yfir \$10,000 í Montreal. Aðal-féhrirðir og áhyrgðarmaður er Hon. George E. Foster, fjármálastjóri dominion-stjórnarinnar.

Eugene V. Debs, formaður félagsins American Railway Union, var í gær dæmdur í 6 mánaða fangelsi fyrir formennsku sína í Pullman-vinnustríðinu í sumar er leidd. Aðstoðarmann hans, Talsma, fengu einnig fangelsi, 3 mánuði hver.

Jarðskjálftar hafa gert vart við sig á Skilley nálgast á hverjum degi um undanfarnin hálfmánaðar tíma.

MEINUDAG, 17. DES.

Um undanfarnin tíma hefur Sir Wm V. Harcourt verið yfirmanni sínum, Roseberry lávarði, andvígur mjög út af fyrirlestur Roseberry's áhrærandi lávarð-málið. Af því leiddi sundrun mikla í flokknum og lá við hrúti. Nú hafa þeir haft áttundfund, og fór þar svo, að Roseberry gekk að breytingum Harcourt's. Meðal þeirra eru þau ákvæði, að þegar lávarðarnir eiga eitthvert frumvarp, verður það samt að lögum, ef í neðri deild þingmanna samþykki það á eftir. Geri flokkur beggja sig á neðran með þessa tillokun Roseberry's fer Harcourt karlinn að vinna undir-eins eftir nýrðið, en síðan þingi var slitið hefur hann aldrei lagt stjórninni líðeyri.

Á síðasta 5 mánuðum voru verðunarskipti Canada við útlönd alla \$107,780,477. En á sama tíma í fyrra \$117,295,072. Þó verðunarskipti sé mikil enn, þá sýna samt verðunarskiptur 2 síðustu mánaðanna, Okt. og Nöb., að viðskiftin eru að aukast, þó hægt fari. Í Nöb. t. d. var útsutt varningurinn að heita mátti \$1 milj. meiri en í sama mánuði í fyrra.

Tillaga er fyrir þingnefnd þeirri í Washington, er höndlar með akuryrkjómál, um að bundum sé borguð 10% úr ríkissjóði fyrir hvert dollarsvört af bændu varningi, afkrastri lands og kvikfæðar, sem fluttur er til útlönda frá Bandaríkjunum.

ÞRIÐJUDAG, 18. DES.

Fregnuþré frá Samos-eyjunum segir, að þar hafi látist 8. Des. hinn nafnkunní skálagagnahöfundur Robert Louis Stevenson, 44 ára gamall, fæddur í Edinborg á Skotlandi. Einkennilgust og að ýmsu leyti merktur af sögum hans þóti sagan "Dr. Jekyll and Mr. Hyde".

Nýlätinn er í St. Paul, Minn., James Giffillan, yfirráðari við yfirrétt ríkisins, 68 ára gamall, fæddur á Skotlandi.

Oftaknir og manndrapsögur berast enn frá Armeníu, og í síðustu bréfum þáðan er látid í ljósi að 10,000 manna muni nú fallnir-fyrir morðhúf-um Tyrkja.

Aðal-umræðnefi þjóðþingsins í Washington, alla þessa viku, verður hankalagurfrumvarpið nýja.

MIDVIKUDAG, 19. DES.

Mackenzie Bowell, hinn nýkjörni stjórnarformaður í Canada, hefur nú

lokid við að mynda ráðaneyti sitt og eru þessir í því með honum: Foster, fjármálastjóri, Sir Ch. Hibbard Tupper, dósmálastjóri, Sir Adolphe Caron, póstmálastjóri, Daly, innanríkisstjóri, Haggart jarnbrautamálastj., Patterson hermálastj., Costigan, sjómálastjóri, Oumet, ráðherra opaberra starfa, Ives akuryrkjómálastjóri, Angers, verzlunarmálastjóri, A. K. Dicky, ríkisritari; auk þess eru í ráðaneytinu J. F. Wood, C. N. Wallace, Sir Frank Smith, Sena-tor Donald Ferguson, frá Prince Edw. Island, J. C. Kenny, frá Halifax og Dr. Montague.

Herakipid "Blenheim", sem á að flytja lík Sir John Thompsons til Halifax, kom til Englands í gær frá Gibraltar. Er það eitt af stærstu og hraðskreiðustu herakipum Brets, ber 10,000 tons, hefur 20,000 hestafni og getur gengið 25 sjómílar á klstund. Á því eru 600 hermenn og hástar. Að-ur en það fer af stað með líkið, verður það málað svart fyrir ofan sjó.

Á þjóðþingi Bandaríkja í gær kom fram tillaga um, að heppilegast verði fyrir málssóðla, að Bandaríkin og Canada vera sameinuð í eina ríkisheild. Uppástungunni var vísað til þeirrar nefndar, er höndlar með mállefni áhrærandi útlönd.

Í gær var gullfórðinn í fjárhirðu Bandaríkja \$93 milj. minni en lögum heima, þrátt fyrir \$50 milj. lánið um daginn. Af þeirri upphæð er nú 253 milj. kominn burtu aftur, og meginhluti af því til Evrópu.

Á verkamannþinginu í Denver,

var feld uppástunga um að þvinga vinnuveitendur með lögum til að setja þrestamál í gerð undir eins og þau koma upp.

FIMTUDAG 20. DES.

Það eru daufar vonir til að bankalagafrur varpið þekist eins fjótt áfram eins og höfundar þess vonuðu og settuðust til. Móteyprna gegn því ris nú upp hvervetna og finansfræðingar, þeir í New York sérstaklega, heima að í stað þess komi anhað frumvarp, snúid eftir Canadískum bankalögum, er hafa reynst svo ágætlega.

Bretar, Frakkar og Rússar hafa ákvæðið að senda sinn manninn hvor til Armeníu, til að rannsaka mál Árméníumanna. Fylgja þeir rannsóknar-nefnd Tyrkja, sem þá getur síður flutt fálaskan vitnisburð.

Eftir-fregnum að austan að dæma halda Japanar enn áfram herferðum sínum og sigurvinnungum. Er nú fyrir-lestun þeirra sögð að senda á stór-deild hersins sudur með landi, herja á Shanghai og reyna að komast upp Yang-tsjötið til Nanking. Ef þeir reyna það, er fullrytt, að Engendingar og Rússar séu tilbúna að mæta þeim við ármynnið, því Shanghai og Nanking eru fremur verzlunarstaðir Norður-álfrumanna en Kínverja.

Hveitímjól hækkaði í verði 25 cts.

tunnan (200 pund) í Montreal í gær. Líklega þekast það þá bráðlega enn meir upp hér vestra. Ástæðan er sögð sú, að ómálað hveit hefur litiðlega hækkað í verði.

FÖSTUDAG, 21. DES.

Fregnuþré héraðsra blada í herböð-um Japanita sendir langa og greiðulega lýsingu af orustunni að Port Arthur þegar á kastali var tekin. Segir hann að að sigrinum fengnum hafi Japanitar haldið áfram í 8 sólarhringa að myrðu verjulaust fólk og rena og vinna allskonar hröðjuverk.

Stormur mikill eiddi um Kyrrahafströndina nýlega, einkum sunnan til. Eru 14 strandskip ökominn til San Francisco, sem þangað áttu að vera komnir fyrir giku síðan. Öxtast að þau sé farin.

VEIT

HESTU VERÐLAUN A HEIMSTYNGINGUN

DR. PRICE'S CREAM BAKING POWDER
ID BEZT TILBUNA.
Öhlönduð vinberja Cream of Tartar Powder. Ekkert álán, ammonía eða önnur óheil efni.
40 ára reynsla.

FRÁ LÖNDUM.

ICELANDIC RIVER, MAN., 10. DES. '94.

Nú er pósturinn fél okkar héc tekið til starfa, með 80 meðlimi. Það sendi nú til markaðar um 4,000 pund af vörum, til að byrja með. Það er líklegt spor þetta, en það tók líka heilt ár til að stiga það. Men sjá þörfina á slíkum félagskap og því hafa menn nú ráðist í þetta, en þó eru sumir hálf óvækir, að hagarinn verði ekki mikill í þetta sinn, en vona eftir meiru með framtíðinni. Aftur eru aðrir, sem hafa rétt ófuga skoðun, eða að hagarinn verði mestur fyrst en minni síðar.

7. p. m. var haldinn almennur fundur að Lundi, til áhræðu Good-Templer-stókunnar hér við fjótið. Fundurinn var all-fjölmennur, en lítill held ég stókan hafi gætt á honum í brád. Milli jóla og nýjára á að hafa stóra og góða gróðsákomu fyrir stókuna.

Fregnuþré.

Íslenskur maður

Guðmundur Matthíasson að nafni, drukknaði í Puget-firði framundan Seattle í Washington spemma í p. m. Bláðið "Post-Intelligencer" í Seattle getur þess 10 p. m., að á laugardagsmorguninn 8. Des. hafi lík manns eins fundist fljóttandi í sjónum fram af Union-stræti og hafi sáðar upplýstir að það var lík Guðmundar nokkurs Matthíassonar, að hann hafi engin skyldmeini átt í þessu, en það átti heima á sjávar-bakkannum í North-Seattle.

Síðan hefur hr. A. L. Indriðason skrifað oss nokkuð greiðlegar um þetta, og setjum hér hér kalla úr þess hans. "Þessi maður var Guðmundur Matthíasson, sem átt hefur heimili hér í benum síðasti. 2. 3. ár. Hann hafði hýðan 21. Nöb. og var lítillaga leitað að honum, en kom fyrir ekki, því enginn hafði orðið hans var. Frá heimili sínu á morgnannana og til þess aftur á kvöldin var hann vanur að ganga eftir jarnbrautarbrú, sem liggur yfir sjónum strandleiga allt að norður takmörkuðum þegar hann fór heim til sín var venjulega myrkt orðið og kom mönnum því í hug að hann hefði dottið út af órðni í sjóinn. Sú tilgáta reyndist rétt, því á laugardagsmorguninn 8. p. m. fannst lík hans fljóttandi fram-um hús byrgjunnar, undan mibjóm hennar. Á hliðsinnu skoðuðu leiknar hann nákvæmlega og gátu ekki fundið nokkurt merki þess, að hann hefði verið myrtur eða að hann af manna-völdum hefði farið í sjóinn. Hann var jarðaður á mánudaginn 10. p. m.

Guðmundur sál var teplega með-almáður á hæð, en þéttvaxinn, dökkur á háir og dökkur í andlit, á að geta 28-30 ára gamall. Hann var hæglaður maður og vel látinn af þeim sem þekktu hann. Enginn hér í Seattle veit hvaðan af Íslandi hann var, en eftir því sem hafi komist næst mun hann einu sinni hafa verið vinnu-maður hjá kaupmanni á Ísafirði og unnið að sjóðröku og siglingum. Heyrt hefi ég að hann eigi heði foreldra á lífi og systkini á Íslandi og enda eit-hvað af skyldfólki í Nýja-Íslandi í Manitoba. Það eru 6 ár síðan hann flutti til þessa lands og eitthvað af þeim tíma mun hann hafa verið í Winnipeg."

Orða-belgurinn.

J. P. Ísál og séra E. Jónsson.

Í 42. tölblið. Hkr. þ. á. stendur greinarhöfveri með yfarskriftinni: "Einar prestur Jónsson og útútsúgn-frum-vörpin", undirrituð af J. P. Ísál. Jáfvel þótt greinin sýnist vera þótt með sér, að hún sé samín í þeim til-gangi að rýra áli eða meðla tilfinningar Einar prests Jónssonar, fremur en af sannleikast, eða eg ekki að taka svári hans og bera af honum ámei J. P. Í. Framkoma séra Einaris í þjóðlíðu og daglega lífinu hefur sannað og mun sanna það, að séra Einar er maður laus við tvöfalni; kúgun og fl. sem J. P. þriggjar honum með, hefur eila eg, með fáum orðum, að sýna, hvers séra Einar hefði fremur átt að meiga vænta frá J. P. Þegar séra Einar var prestur af Felli í Stettin, tók hann J. P. að sér, þá ungling-vart einfernan um að vinna fyrir sér, og ekki einungis fæddi hann og klæddi, heldur lét honum í té alla þá uppræðslu, sem honum var meiguleg, með þeirri einstöku alöð og lempu, sem séra Einar var svo lagin við kennarastörf. J. P. mun þannig um nokkur ár hafa verið séra Einar á-bangandi, svo að hefði hann fætt sér í nýtt þá mentun, sem hann átti kost á hjá séra Einar og farið eftir hans góðu ráðleggingum, þá er enginn efi á því að J. P. hefði nú verið maður í góðri stöðu

heima á sinni kærri fósturförðu, eins og hann sjálfur kemst að orði. Þetta setti að vera nóg til að sýna, að ef J. P. ein-hvern tíma yrði að hugsa til séra Einars, þá setti það að vera þakklætis end-urminning, en ekki brigi og ónot. — Hafi séra Einar stuðlað að því að J. P. flutti hingað vestur, þá hefur hann óef-ki álið að hann væri að vinna þjóð-sinni og sjálfum sér gagn, svo J. P. setti ekki að brýgla honum með sinni tvö-feldni fyrir það. — Eg eila að endingu að ráðleggi J. P. að senda séra Einar og öðrum mennta og framfara mönnum heima á Íslandi sem minnst af þjóðfin-ingum viðtökandi gerðum þeirra á-al-þingi, því eg álið að það þyrfti að vera maður langt fyrir ofan J. P. í mennta-legu tilliti. Eg áuka hann mjög fyrir framhlypsina í þessari grein. Og um-fram alt, ef honum yrði það að að hlegja kuldahlátur! aftur, þá að láta sem flesta heyra til sín, meðan hann á heima í Selkirk, því hett er við að hæg-yrðu þar heimastökin, ef því lík ósköp kæmu yfir hann aftur, og yrðu almenn-ingi opinber.

18.

HANN TRÚDI EIGI FYRREN

HANN TÓK Á.

Þetta var sagt um Tómas postula Kriste, en óvíst er að allir tróði því held-ur en ýmsu öðru í biblíunni. En það hefur bent þeir er Tómas að trúa ekki strax, og þar er eg einn með. Sérstak-lega var það eftir, að séra Magnús J. Skaptason flutti ræðuna, sem nefnd hef-ir verið "hin stóra", af því að með þenní hyrjaði hann að neita eilífri út-sköfun, að dómar manna um hann og það mállefni orðu býsna mismunandi. Nokkrir—og þar með eg—voru á líkri skoðun um það, að guð mundi ekki á svo óttalegan hátt, sem þrúðkað hefur verið, tortína sínum börnum, sem eg er þó viss um að hann eðkar. Þá gafst líka mönnum færi á að heyra fyrir-lest-ur, sem séra Magnús hafði samið gegn guðlegum innblæstri ritningarinnar; þá var eg líka á sömu skoðun og hafði lengi verið, jáfvel um það þessi at-riði. En mótsöðmenn séra Magnúsar héldu því fram, að eilíf útsköfun myndi fullkomlega eiga sér stað. Þeir sögu líka að það væri guðlaust að rýra gildi ritningarinnar á nokkurn hátt, því eg nokkur bók væri innblásin, þá væri það hún. Þá fóru líka sumir af þessum að segja, að séra Magnús væri að gerast Unitari, því það væri þeirra máti að læst þannig út á hálkuna. Þessu trúði eg ekki. Samt færið eg þetta í tal við séra Magnús, en hann fullvissuð mig um, að hann færi ekki fæti lengra en hann nú væri kominn, nefnli, að neita eilífri útsköfun og innblæstri biblíunnar. Þetta lét eg mér vel lynda og kvæddi prest jafn ringjarnlega og vani minn var. En þegar hinir "réttráðu" fróttu þetta, sögu þeir það eng-u vafa bundið, að séra Magnús færi vist mikil lengra, ef honum entist ald-ur til. Énn trúði eg ekki ályktun þeirra því eg trúði prestinum. Því ekki það? Mér var innrætt það á barnsaldrí að trúa því sem presturinn sagði. En nú er eg orðinn viss um að mótsöðmenn séra Magnúsar hafa verið miklu vitrari en eg, því nú hefur hann veitt þeim þá ámeigju að láta spá þeirra rætast, en mér og sjálfstæð fleirum, sem honum voru þá hlýntir, hefur hann unnið þá mótgæð, sem eigi er vist hvers fljótt yfir fyrnist, með því hann gerir það nú talavert far um að þagga mjór á hvar-arg háttalandi raddir í kyrkju Kriste, en nokkur bók væri innblásin, þá væri það hún. Þá fóru líka sumir af þessum að segja, að séra Magnús væri að gerast Unitari, því það væri þeirra máti að læst þannig út á hálkuna. Þessu trúði eg ekki. Samt færið eg þetta í tal við séra Magnús, en hann fullvissuð mig um, að hann færi ekki fæti lengra en hann nú væri kominn, nefnli, að neita eilífri útsköfun og innblæstri biblíunnar. Þetta lét eg mér vel lynda og kvæddi prest jafn ringjarnlega og vani minn var. En þegar hinir "réttráðu" fróttu þetta, sögu þeir það eng-u vafa bundið, að séra Magnús færi vist mikil lengra, ef honum entist ald-ur til. Énn trúði eg ekki ályktun þeirra því eg trúði prestinum. Því ekki það? Mér var innrætt það á barnsaldrí að trúa því sem presturinn sagði. En nú er eg orðinn viss um að mótsöðmenn séra Magnúsar hafa verið miklu vitrari en eg, því nú hefur hann veitt þeim þá ámeigju að láta spá þeirra rætast, en mér og sjálfstæð fleirum, sem honum voru þá hlýntir, hefur hann unnið þá mótgæð, sem eigi er vist hvers fljótt yfir fyrnist, með því hann gerir það nú talavert far um að þagga mjór á hvar-arg háttalandi raddir í kyrkju Kriste, en nokkur bók væri innblásin, þá væri það hún. Þá fóru líka sumir af þessum að segja, að séra Magnús væri að gerast Unitari, því það væri þeirra máti að læst þannig út á hálkuna. Þessu trúði eg ekki. Samt færið eg þetta í tal við séra Magnús, en hann fullvissuð mig um, að hann færi ekki fæti lengra en hann nú væri kominn, nefnli, að neita eilífri útsköfun og innblæstri biblíunnar. Þetta lét eg mér vel lynda og kvæddi prest jafn ringjarnlega og vani minn var. En þegar hinir "réttráðu" fróttu þetta, sögu þeir það eng-u vafa bundið, að séra Magnús færi vist mikil lengra, ef honum entist ald-ur til. Énn trúði eg ekki ályktun þeirra því eg trúði prestinum. Því ekki það? Mér var innrætt það á barnsaldrí að trúa því sem presturinn sagði. En nú er eg orðinn viss um að mótsöðmenn séra Magnúsar hafa verið miklu vitrari en eg, því nú hefur hann veitt þeim þá ámeigju að láta spá þeirra rætast, en mér og sjálfstæð fleirum, sem honum voru þá hlýntir, hefur hann unnið þá mótgæð, sem eigi er vist hvers fljótt yfir fyrnist, með því hann gerir það nú talavert far um að þagga mjór á hvar-arg háttalandi raddir í kyrkju Kriste, en nokkur bók væri innblásin, þá væri það hún. Þá fóru líka sumir af þessum að segja, að séra Magnús væri að gerast Unitari, því það væri þeirra máti að læst þannig út á hálkuna. Þessu trúði eg ekki. Samt færið eg þetta í tal við séra Magnús, en hann fullvissuð mig um, að hann færi ekki fæti lengra en hann nú væri kominn, nefnli, að neita eilífri útsköfun og innblæstri biblíunnar. Þetta lét eg mér vel lynda og kvæddi prest jafn ringjarnlega og vani minn var. En þegar hinir "réttráðu" fróttu þetta, sögu þeir það eng-u vafa bundið, að séra Magnús færi vist mikil lengra, ef honum entist ald-ur til. Énn trúði eg ekki ályktun þeirra því eg trúði prestinum. Því ekki það? Mér var innrætt það á barnsaldrí að trúa því sem presturinn sagði. En nú er eg orðinn viss um að mótsöðmenn séra Magnúsar hafa verið miklu vitrari en eg, því nú hefur hann veitt þeim þá ámeigju að láta spá þeirra rætast, en mér og sjálfstæð fleirum, sem honum voru þá hlýntir, hefur hann unnið þá mótgæð, sem eigi er vist hvers fljótt yfir fyrnist, með því hann gerir það nú talavert far um að þagga mjór á hvar-arg háttalandi raddir í kyrkju Kriste, en nokkur bók væri innblásin, þá væri það hún. Þá fóru líka sumir af þessum að segja, að séra Magnús væri að gerast Unitari, því það væri þeirra máti að læst þannig út á hálkuna. Þessu trúði eg ekki. Samt færið eg þetta í tal við séra Magnús, en hann fullvissuð mig um, að hann færi ekki fæti lengra en hann nú væri kominn, nefnli, að neita eilífri útsköfun og innblæstri biblíunnar. Þetta lét eg mér vel lynda og kvæddi prest jafn ringjarnlega og vani minn var. En þegar hinir "réttráðu" fróttu þetta, sögu þeir það eng-u vafa bundið, að séra Magnús færi vist mikil lengra, ef honum entist ald-ur til. Énn trúði eg ekki ályktun þeirra því eg trúði prestinum. Því ekki það? Mér var innrætt það á barnsaldrí að trúa því sem presturinn sagði. En nú er eg orðinn viss um að mótsöðmenn séra Magnúsar hafa verið miklu vitrari en eg, því nú hefur hann veitt þeim þá ámeigju að láta spá þeirra rætast, en mér og sjálfstæð fleirum, sem honum voru þá hlýntir, hefur hann unnið þá mótgæð, sem eigi er vist hvers fljótt yfir fyrnist, með því hann gerir það nú talavert far um að þagga mjór á hvar-arg háttalandi raddir í kyrkju Kriste, en nokkur bók væri innblásin, þá væri það hún. Þá fóru líka sumir af þessum að segja, að séra Magnús væri að gerast Unitari, því það væri þeirra máti að læst þannig út á hálkuna. Þessu trúði eg ekki. Samt færið eg þetta í tal við séra Magnús, en hann fullvissuð mig um, að hann færi ekki fæti lengra en hann nú væri kominn, nefnli, að neita eilífri útsköfun og innblæstri biblíunnar. Þetta lét eg mér vel lynda og kvæddi prest jafn ringjarnlega og vani minn var. En þegar hinir "réttráðu" fróttu þetta, sögu þeir það eng-u vafa bundið, að séra Magnús færi vist mikil lengra, ef honum entist ald-ur til. Énn trúði eg ekki ályktun þeirra því eg trúði prestinum. Því ekki það? Mér var innrætt það á barnsaldrí að trúa því sem presturinn sagði. En nú er eg orðinn viss um að mótsöðmenn séra Magnúsar hafa verið miklu vitrari en eg, því nú hefur hann veitt þeim þá ámeigju að láta spá þeirra rætast, en mér og sjálfstæð fleirum, sem honum voru þá hlýntir, hefur hann unnið þá mótgæð, sem eigi er vist hvers fljótt yfir fyrnist, með því hann gerir það nú talavert far um að þagga mjór á hvar-arg háttalandi raddir í kyrkju Kriste, en nokkur bók væri innblásin, þá væri það hún. Þá fóru líka sumir af þessum að segja, að séra Magnús væri að gerast Unitari, því það væri þeirra máti að læst þannig út á hálkuna. Þessu trúði eg ekki. Samt færið eg þetta í tal við séra Magnús, en hann fullvissuð mig um, að hann færi ekki fæti lengra en hann nú væri kominn, nefnli, að neita eilífri útsköfun og innblæstri biblíunnar. Þetta lét eg mér vel lynda og kvæddi prest jafn ringjarnlega og vani minn var. En þegar hinir "réttráðu" fróttu þetta, sögu þeir það eng-u vafa bundið, að séra Magnús færi vist mikil lengra, ef honum entist ald-ur til. Énn trúði eg ekki ályktun þeirra því eg trúði prestinum. Því ekki það? Mér var innrætt það á barnsaldrí að trúa því sem presturinn sagði. En nú er eg orðinn viss um að mótsöðmenn séra Magnúsar hafa verið miklu vitrari en eg, því nú hefur hann veitt þeim þá ámeigju að láta spá þeirra rætast, en mér og sjálfstæð fleirum, sem honum voru þá hlýntir, hefur hann unnið þá mótgæð, sem eigi er vist hvers fljótt yfir fyrnist, með því hann gerir það nú talavert far um að þagga mjór á hvar-arg háttalandi raddir í kyrkju Kriste, en nokkur bók væri innblásin, þá væri það hún. Þá fóru líka sumir af þessum að segja, að séra Magnús væri að gerast Unitari, því það væri þeirra máti að læst þannig út á hálkuna. Þessu trúði eg ekki. Samt færið eg þetta í tal við séra Magnús, en hann fullvissuð mig um, að hann færi ekki fæti lengra en hann nú væri kominn, nefnli, að neita eilífri útsköfun og innblæstri biblíunnar. Þetta lét eg mér vel lynda og kvæddi prest jafn ringjarnlega og vani minn var. En þegar hinir "réttráðu" fróttu þetta, sögu þeir það eng-u vafa bundið, að séra Magnús færi vist mikil lengra, ef honum entist ald-ur til. Énn trúði eg ekki ályktun þeirra því eg trúði prestinum. Því ekki það? Mér var innrætt það á barnsaldrí að trúa því sem presturinn sagði. En nú er eg orðinn viss um að mótsöðmenn séra Magnúsar hafa verið miklu vitrari en eg, því nú hefur hann veitt þeim þá ámeigju að láta spá þeirra rætast, en mér og sjálfstæð fleirum, sem honum voru þá hlýntir, hefur hann unnið þá mótgæð, sem eigi er vist hvers fljótt yfir fyrnist, með því hann gerir það nú talavert far um að þagga mjór á hvar-arg háttalandi raddir í kyrkju Kriste, en nokkur bók væri innblásin, þá væri það hún. Þá fóru líka sumir af þessum að segja, að séra Magnús væri að gerast Unitari, því það væri þeirra máti að læst þannig út á hálkuna. Þessu trúði eg ekki. Samt færið eg þetta í tal við séra Magnús, en hann fullvissuð mig um, að hann færi ekki fæti lengra en hann nú væri kominn, nefnli, að neita eilífri útsköfun og innblæstri biblíunnar. Þetta lét eg mér vel lynda og kvæddi prest jafn ringjarnlega og vani minn var. En þegar hinir "réttráðu" fróttu þetta, sögu þeir það eng-u vafa bundið, að séra Magnús færi vist mikil lengra, ef honum entist ald-ur til. Énn trúði eg ekki ályktun þeirra því eg trúði prestinum. Því ekki það? Mér var innrætt það á barnsaldrí að trúa því sem presturinn sagði. En nú er eg orðinn viss um að mótsöðmenn séra Magnúsar hafa verið miklu vitrari en eg, því nú hefur hann veitt þeim þá ámeigju að láta spá þeirra rætast, en mér og sjálfstæð fleirum, sem honum voru þá hlýntir, hefur hann unnið þá mótgæð, sem eigi er vist hvers fljótt yfir fyrnist, með því hann gerir það nú talavert far um að þagga mjór á hvar-arg háttalandi raddir í kyrkju Kriste, en nokkur bók væri innblásin, þá væri það hún. Þá fóru líka sumir af þessum að segja, að séra Magnús væri að gerast Unitari, því það væri þeirra máti að læst þannig út á hálkuna. Þessu trúði eg ekki. Samt færið eg þetta í tal við séra Magnús, en hann fullvissuð mig um, að hann færi ekki fæti lengra en hann nú væri kominn, nefnli, að neita eilífri útsköfun og innblæstri biblíunnar. Þetta lét eg mér vel lynda og kvæddi prest jafn ringjarnlega og vani minn var. En þegar hinir "réttráðu" fróttu þetta, sögu þeir það eng-u vafa bundið, að séra Magnús færi vist mikil lengra, ef honum entist ald-ur til. Énn trúði eg ekki ályktun þeirra því eg trúði prestinum. Því ekki það? Mér var innrætt það á barnsaldrí að trúa því sem presturinn sagði. En nú er eg orðinn viss um að mótsöðmenn séra Magnúsar hafa verið miklu vitrari en eg, því nú hefur hann veitt þeim þá ámeigju að láta spá þeirra rætast, en mér og sjálfstæð fleirum, sem honum voru þá hlýntir, hefur hann unnið þá mótgæð, sem eigi er vist hvers fljótt yfir fyrnist, með því hann gerir það nú talavert far um að þagga mjór á hvar-arg háttalandi raddir í kyrkju Kriste, en nokkur bók væri innblásin, þá væri það hún. Þá fóru líka sumir af þessum að segja, að séra Magnús væri að gerast Unitari, því það væri þeirra máti að læst þannig út á hálkuna. Þessu trúði eg ekki. Samt færið eg þetta í tal við séra Magnús, en hann fullvissuð mig um, að hann færi ekki fæti lengra en hann nú væri kominn, nefnli, að neita eilífri útsköfun og innblæstri biblíunnar. Þetta lét eg mér vel lynda og kvæddi prest jafn ringjarnlega og vani minn var. En þegar hinir "réttráðu" fróttu þetta, sögu þeir það eng-u vafa bundið, að séra Magnús færi vist mikil lengra, ef honum entist ald-ur til. Énn trúði eg ekki ályktun þeirra því eg trúði prestinum. Því ekki það? Mér var innrætt það á barnsaldrí að trúa því sem presturinn sagði. En nú er eg orðinn viss um að mótsöðmenn séra Magnúsar hafa verið miklu vitrari en eg, því nú hefur hann veitt þeim þá ámeigju að láta spá þeirra rætast, en mér og sjálfstæð fleirum, sem honum voru þá hlýntir, hefur hann unnið þá mótgæð, sem eigi er vist hvers fljótt yfir fyrnist, með því hann gerir það nú talavert far um að þagga mjór á hvar-arg háttalandi raddir í kyrkju Kriste, en nokkur bók væri innblásin, þá væri það hún. Þá fóru líka sumir af þessum að segja, að séra Magnús væri að gerast Unitari, því það væri þeirra máti að læst þannig út á hálkuna. Þessu trúði eg ekki. Samt færið eg þetta í tal við séra Magnús, en hann fullvissuð mig um, að hann færi ekki fæti lengra en hann nú væri kominn, nefnli, að neita eilífri útsköfun og innblæstri biblíunnar. Þetta lét eg mér vel lynda og kvæddi prest jafn ringjarnlega og vani minn var. En þegar hinir "réttráðu" fróttu þetta, sögu þeir það eng-u vafa bundið, að séra Magnús færi vist mikil lengra, ef honum entist ald-ur til. Énn trúði eg ekki ályktun þeirra því eg trúði prestinum. Því ekki það? Mér var innrætt það á barnsaldrí að trúa því sem presturinn sagði. En nú er eg orðinn viss um að mótsöðmenn séra Magnúsar hafa verið miklu vitrari en eg, því nú hefur hann veitt þeim þá ámeigju að láta spá þeirra rætast, en mér og sjálfstæð fleirum, sem honum voru þá hlýntir, hefur hann unnið þá mótgæð, sem eigi er vist hvers fljótt yfir fyrnist, með því hann gerir það nú talavert far um að þagga mjór á hvar-arg háttalandi raddir í kyrkju Kriste, en nokkur bók væri innblásin, þá væri það hún. Þá fóru líka sumir af þessum að segja, að séra Magnús væri að gerast Unitari, því það væri þeirra máti að læst þannig út á hálkuna. Þessu trúði eg ekki. Samt færið eg þetta í tal við séra Magnús, en hann fullvissuð mig um, að hann færi ekki fæti lengra en hann nú væri kominn, nefnli, að neita eilífri útsköfun og innblæstri biblíunnar. Þetta lét eg mér vel lynda og kvæddi prest jafn ringjarnlega og vani minn var. En þegar hinir "réttráðu" fróttu þetta, sögu þeir það eng-u vafa bundið, að séra Magnús færi vist mikil lengra, ef honum entist ald-ur til. Énn trúði eg ekki ályktun þeirra því eg trúði prestinum. Því ekki það? Mér var innrætt það á barnsaldrí að trúa því sem presturinn sagði. En nú er eg orðinn viss um að mótsöðmenn séra Magnúsar hafa veri